

шне время да ся спѣсти една само парича! Тапа, най-сетнѣ, що сж дошли у мене? Защо не ходять у богатитѣ. Слѣпы, хромы, всички на главата ми!

Стрѣлчо, свить и прибранѣ.

Азъ не смѣя . . . азъ не зная . . . азъ не щж да ся бръкамъ. . . и не щж да кажа . . . но вѣнъ хората искатъ да кажатъ чи ты не си сиромахъ чилѣкъ.

Грабчо.

Ще ли млѣкнешъ?

Кой казва, бре, чи азъ не съмъ сиромахъ? поврага да идатъ, проклѣты да сж и които казватъ това, и които го вѣрватъ. Азъ зная що съмъ. (*самъ, като ся расхожда*). Чилѣкъ фамилистъ, азъ само зная какъ посрѣщамъ кжщнитѣ си разноски. Двѣ дѣца, три слуги, и азъ шестмина души; какво искатъ тѣ само за ѣдене! Седемъ гроша и половина едвамъ ми стигатъ на недѣлята! Ами дрехи! Ами царски даждія! Ами други бѣлы! Завчера еще мя накараха да броя шесть гроша за владыката чи былъ Българинъ и чи въ Цариградъ трѣбало пары за други владыцы и за н'амъ каквы свѣтници. Па мигаръ не правимъ и други нѣкои добрины. (*къмъ Стрѣлча*) На, бре, и тебе не ли сынъ мигя натовари на грабѣтъ ми та тя хранихъ толкозъ время, а чи и днесъ еще, пждеиъ